

Oponentní posudek na bakalářskou práci Ivany Černé: Vliv krajinného kontextu na průběh obnovy bělokarpatských luk

Předložená bakalářská práce je psaná formou rešerše, ovšem s předběžnými terénními výsledky. Práce je vhodně formálně členěná a je psána s pečlivostí, takže např. citace jsou prakticky bezproblémové. Práce má 20 stran textu (3 strany převážně cizojazyčné literatury) a dalších 10 stran příloh. Tématicky i obsahově zapadá do současných výzkumných aktivit a zaměřením odpovídá katedře, kde má být obhájena.

Práce je tématicky zajímavá a použité metody jsou adekvátní cílům, ty jsou realistické a adekvátní. Způsob zpracování odpovídá datům.

Drobnosti:

Kap. 2.2 Historický kontext by snesla jednak jiný název (za historické označujeme období s dochovanými literárními prameny, např. kronikami, nikoliv však holocén), jednak širší rozbor. Vývoj suchých trávníků má jistý paleogeografický rozměr, který lze více komentovat zejména s ohledem na vyjmenované dominanty v předchozí kapitole. Základní dominanta *Bromus erectus* je dnes považována za neofyt (Pyšek a kol. 2001, Preslia). Vůbec – celý holocenní vývoj je složitější, než jak je ve zkratce načrtnut. Totéž se týká vývoje historického, zejména technickou revoluci v hospodaření – zde autorce velmi doporučuji si přečíst monografii Pavla Sillingera věnovanou Bílým Karpatům (1929). Sillinger zároveň jako první vystihl příčiny mimořádné druhové diverzity bělokarpatských luk.

Autorka by v některé z kapitol anotace měla také zhodnotit význam bělokarpatských luk, zejména s ohledem na druhovou diverzitu a výskyt význačných druhů. Jsou to skutečnosti sice notoricky známé, nicméně je třeba mít jistotu v tom, že si autorka plně uvědomuje praktický dosah své práce

Kap. 2.3 Ohrožení – zarůstání nejenom dřevinami, ale dnes i expanzivními trávami (v literatuře lze opět dohledat, zejména ovsík, třtina křovištní, ale i samotný *Bromus erectus* se podílejí na zjednodušení porostů a druhového spektra.

Kap. 4 – využití GIS a DPZ v ekologii obnovy: nechci vám brát iluze, ale seznamte se s rozlišením jednotlivých senzorů. Satelitní snímky mají zpravidla hrubé rozlišení (běžně 30 m) na jemnou mozaiku poměrně maloplošných bělokarpatských luk, větší potenciál mají snímky multispektrální a letecké. Pomocí GIS lze skutečně prostorově modelovat stanovištní poměry a potenciální distribuci. Záleží ovšem na měřítku dostupných dat (vámi jmenované půdní typy by mohl být zrovna problém, stejně tak DEM dostatečně jemném rozlišení – před započítáním prací je třeba zjistit rozlišení těchto dat).

Kap. 6.2 – stran výběru cílových druhů nemusíte používat příslušnost druhu k Festuco-Brometea podle Zeigerwerte od Ellenberga sestaveného pro Německo, ale můžete použít seznam diagnostických a charakteristických druhů (Chytrý et Tichý 2003), které byly přímo zpracovány na poměrně obsáhlém bělokarpatském materiálu.

Vzhledem k datům, která jste měla k dispozici, jistě šlo spočítat přímou gradientovou analýzu na faktory izolovanost a doba od zatravnění, ukázalo by to na druhy, které indikují zejména zatravnění. Koneckonců, o druhy a jejich mobilitu přece v práci jde.

Kap. 8 diskuse již opakuje faktografii z úvodu. Správně uvažujte tím směrem, že budete kromě izolovanosti muset vyhodnotit ještě míru neprostupnosti (tedy les / bezlesí) mezi lokalitami.

Závěr: předložená práce splňuje podmínky na úspěšné obhájení a doporučuji ji k obhajobě. Práce se mi i přes uvedené drobnosti líbí jak stručným a hutným stylem, jakým je napsaná, tak i precizní formou vykazující značnou pokročilost autorky. Práci hodnotím stupněm velmi dobře plus (tedy na základě úspěšné obhajoby lze hodnotit výborně).

V Třeboni 22.5.2011

RNDr. Tomáš Kučera, PhD